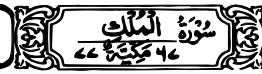

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ الْمَلِكِ مَكِّيَّةٌ

نَامِئَةً أَلْفًا مِائَةً وَخَمْسِينَ آيَةً

آيَاتُهَا ۳۰ وَكُتِبَتْ بِالْأَرْبَعِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

(૧) બડી બરકતવાલા હે વોહ, જિસકે કબ્જેમેં સારા મુલક હે, ઓર વોહ હર ચાહે પર કુદરતવાલા હે

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ

જિસને પેદા ફરમાયા મૌત ઓર જિન્દગીકો, તાકિ જાંચે તુમ્હેં, કિ કોન કામમેં ઝ્યાદા અચ્છા હે. ઓર વોહી

الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي

ઈઝતવાલા મઝિરતવાલા હે (૨) જિસને પેદા ફરમાયા સાત આસ્માનોંકો નીચે ઊપર. ન દેખોગે

خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۝

અલ્લાહ મહરબાનકે બનાનેમેં કોઈ ચૂક. તો ફેર દેખો નિગાહકો, કિ કયા દેખ પાતે હો તુમ કોઈ રખના ? (૩)

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝

ફિર દોબારા નિગાહ કરો, લોટ પડેગી તુમ્હારી તરફ નાકામ, ઈસ હાલમેં કિ થકી માંદી હે (૪)

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

ઓર યકીનન બિલાશુબહ સંવારા હમને નઝદીકવાલે આસ્માનકો ચરાગોંસે, ઓર કર દિયા હમને ઉસે શૈતાનોંકે લિયે માર,

وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ

ઓર તૈયાર કર રખા હે હમને ઉનકે લિયે ભડકતી આગકા અઝાબ (૫) ઓર ઉનકે લિયે જિન્હોંને ઈન્કાર કર દિયા અપને રબકા, જહન્નમ

جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ إِذَا الْفُجُورُ فِيهَا سَبْعُونَ أَلْفًا مُنْقَلَبًا

કા અઝાબ હે. ઓર કિતની બુરી ફિરનેકી જગહ હે (૬) જબ ડાલે ગએ ઉસમેં, તો સુના ઉસકી ગથેકી થીખ, ઓર વોહ

تَفُورٌ ۖ تَكَادُ تَبْكُرُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا

જોશ માર રહી હે (૭) કિ ફટા ચાહતી હે ગુસ્સેસે. જબ જબ ડાલી ગઈ ઉસમેં કોઈ જમઈયત, પૂછા ઉન્હેં ઉસકે દરોગોંને,

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۖ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا

કિ “કયા નહીં આયા થા તુમ્હારે પાસ કોઈ ડર સુનાનેવાલા” ? સબકો બોલના પડા કિ “કયૂં નહીં,” બેશક આએ થે હમારે પાસ ડરાનેવાલે. તો હમ

نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۖ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا

ને ઝુટલાયા, ઓર જવાબ દિયા કિ નહીં ઉતારા અલ્લાહને કુછ, તુમ બસ ખુલી ગુમરાહીમેં હો (૮) ઓર બોલે કિ અગર હમ સુનતે

نَسَمَ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑩ فَأَعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ

या समजते, तो न रहते जहन्नमवालोंमें (१०) तो ठंकरार कर लिया उन्होंने अपने गुनाहोंका.

فَسَحَقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑪ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

तो दूर हो जहन्नमवाले (११) बेशक जो उरें अपने रबको बेदेष्टे,

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑫ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ

उनके लिये मज्फिरत है और बड़ा धवाब (१२) और आछिस्ता करो अपनी बात या जोरसे, बेशक वोह जानने

بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑬ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ⑭ هُوَ

वाला है सीनोंकी बातकी (१३) क्या वोह न जाने जिसने पैदा करमाया ? और वोही भारीक भी जबरदार (१४) वोही है

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ

जिसने कर दिया तुम्हारे लिये जमीनको राम, कि खलो झिरो उसके रास्तोंमें, और भाओ उसकी

رِمَاقٍ وَالْيَتِ السُّورِ ⑮ أَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ

रोज़ी, और उसीकी तरफ उठना है (१५) क्या निडर हो गये तुम आसमानवालेसे, कि धंसा दे तुम्हें

الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ ⑯ أَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ

जमीनमें, तो उस वक्त वोह थरथराती हो (१६) या निडर हो गये तुम आस्मानवालेसे, कि छोड दे तुम पर

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ⑰ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ

पथरोंकी बारिश, तो अब जानोगे कि कैसा था मेरा डराना (१७) और बेशक जुटलाया जो

مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ⑱ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ قَوْمَهُمْ طَفِئَتْ

उनसे पहले थे, तो कैसा हुवा मेरा ठंकार कर देना (१८) क्या उन्होंने नहीं देखा परिन्दकी अपने ठीपर पर भोले,

وَيَقْبِضْنَ ۖ مَا يَسْكُرُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ⑲

और समेट ली हैं... नहीं रोके हैं उन्हें मगर अल्लाह महर्बान. बेशक वोह हर ओकका निगरां है (१९)

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ۚ إِنَّ

वोह कौन है जो लश्कर हो तुम्हारा, मदद करे तुम्हारी अल्लाह रहमानके भिलाफ़.

الْكُفْرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۚ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَسْكَنْتُمْ رِزْقًا

काझिर लोग अस धोकेमें हैं (२०) कौन है वोह जो रोजी दे तुम्हें ? अगर रोक लिया अल्लाहने अपनी रोजीको.

۱۳

وَالَّذِينَ
يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِنَا
وَيَكْفُرُونَ
بِآيَاتِنَا
وَيَكْفُرُونَ
بِآيَاتِنَا

بَلْ لَّجَّوْا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝۱۱ أَفَمَنْ يَتَّبِعُنِي مِنْكُمْ عَلَىٰ وَجْهِهِ اهْتَدَىٰ

બલ્કિ જમે પડે હેં સરકશી ઓર નફરતમેં (૨૧) તો કયા જો ચલે ઓંધા મુંહકે બલ, બડી હિદાયત

أَمَنْ يَتَّبِعُنِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۲ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ

વાલા હે, યા વોહ જો ચલે સીધા ? સીધે રાસ્તે પર (૨૨) કેહ દો કિ વોહી હે જિસને પૈદા કિયા તુમ્હેં

وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝۱۳ قُلْ

ઓર બનાયા તુમ્હારે લિયે કાન, ઓર આંખેં, ઓર દિલ, તુમ કમ શુક્રગુઝાર હોતે હો (૨૩) કેહ દો કિ

هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَالْيَهُ تَحْشَرُونَ ۝۱۴ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ

વોહી હે જિસને ફેલા દિયા તુમ્હેં ઝમીનમેં, ઓર ઉસીકી તરફ હશર કિયે જાઓગે (૨૪) ઓર પૂછતે હેં કિ કબ હે

هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۵ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا

યહ વા'દા, અગર સચ્ચે હો (૨૫) જવાબ દો, કિ “યહ બતાના અલ્લાહ હીકા કામ હે. ઓર મેં

أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝۱۶ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ

બસ સાફ સાફ ડર સુનાનેકા ઝિમ્મેદાર હૂં” (૨૬) ફિર જહાં દેખ પાએ ઉસે પાસ, તો બિગડ ગએ ચેહરે ઉનકે, જિન્હોંને કુફ્ર કિયા થા, ઓર

قِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ۝۱۷ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي

કેહ દિયા ગયા કિ યહ હે જિસકો તુમ લોગ માંગા કરતે થે (૨૭) કહો કિ ઝરા યહ બતાઓ કિ ખ્વાહ હલાક કરદે મુઝે

اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا ۝۱۸ فَمَنْ يُهَيِّئُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۱۹

અલ્લાહ ઓર મેરે સાથિયોંકો, ખ્વાહ રહમ ફરમાએ હમ સબ પર, તો વોહ કોન હે જો પનાહ દે દે કાફિરોંકો દુખવાલે અઝાબસે (૨૮)

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّا بِي وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۝۲۰ فَسْتَعْلِمُونَ ۝۲۱ هُوَ فِي ضَلَالٍ

કેહ દો કિ વોહી મહરબાન હે, હમ માન ગએ ઉસકો, ઓર ઉસી પર ભરોસા રખા.. તો જલ્દ જાન લોગે જો ખુલી ગુમરાહી

مُبِينٍ ۝۲۲ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ۝۲۳

મેં હે (૨૯) પૂછો કિ ઝરા તુમ બતાઓ કિ અગર સુબહકી તુમ્હારે પાનીને કિ ગાઈબ હે, તો કોન લાએગા તુમ્હારે પાસ બેહતા પાની (૩૦)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ કલમ મકિઝ્યા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત પર રુકૂઅ ર

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝۱ مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ لِّكَ ۝۲ وَلَٰئِكَ

નૂન, કસમ હે કલમકી, ઓર જો વોહ લિખેં (૧) કિ તુમ નહીં હો અપને રબકે ફઝલસે મજનૂં (૨) ઓર બિલાશુબહ તુમ્હારે

لَا جَرَاعٍ لِّمَنْ شَاءَ ۚ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ فَسَتَبْصُرُ وَيُبْصَرُونَ ۝

લિયે ધવાબ હે બેહદ (૩) ઓર બિલાશુબહ તુમ યકીનન બડે ખુલ્ક પર હો (૪) તો જલ્દ દેખોગે, ઓર વોહ લોગ ભી દેખ લેંગે (૫)

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَ

કિ કિસે જૂનૂન હુવા હે (૬) બેશક તુમહારા રબ, વોહ ખુબ જાનતા હે જો ભટકા ઉસકી રાહસે. ઓર

هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۚ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ۚ وَذُؤًا لِّوَتْدَ هُنَّ

વોહ ખુબ જાનતા હે જો રાહ પાનેવાલે હે (૭) તો ન માના કરના ઈન ઝુટલાનેવાલોંકી (૮) ઉન્હોંને આરઝૂ રખી કિ અગર ચિકની ચુપડી કરો તુમ,

فَيَذَّهَبْنَ ۚ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ۚ هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَبِيٍّ ۚ

તો વોહ ભી ચિકની ચિકની બાતેં કરે (૯) ઓર ન માના કરના કિસી બડે કસમ પાનેવાલે ઝલીલકી (૧૦) ચોટકી બાત કરનેવાલા ચુગલી લે

مَّمَائٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْتِي ۚ عَتَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِي ۚ أَنْ كَانَ

કર ઈધર ઉધર ચલનેવાલા (૧૧) ખૈરાતસે બડા મના કરનેવાલા હદસે બઢ જાનેવાલા ગુનહગાર (૧૨) બદ મિઝજ ઉન સબકે બા'દ ખુલ્ક એનાતહકીક (૧૩)

ذَامَالٍ وَبَيْنِينَ ۚ إِذَا شَتَّىٰ عَلَيْهِ الْإِيتْنَا قَالَ أَصَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۚ

ઈસ પર કિ માલવાલા ઓર બેટોંવાલા હે (૧૪) જબ તિલાવત કી ગઈ ઉસ પર હમારી આયતે, બોલા કિ અગલોંકી કહાનિયાં હે (૧૫)

سَسْمًا عَلَىٰ الْحَرْطُومِ ۚ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

જલ્દ હમ દાગ દેંગે ઉસકે થૂંચને પર (૧૬) બેશક હમને આઝમાયા ઉન્હેં જિસ તરહ આઝમાયા થા એક બાગવાલોંકો, કિ કસમ ખાઈ થી

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۚ وَلَا يَسْتَكْنُونَ ۚ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن

કિ ઝરૂર કાટેંગે અપને ખેતકો સુબહ હોતે (૧૭) ઓર ઈન્શાઅલ્લાહ નહીં કેહતે (૧૮) તો ઘૂમ પડા ઉન પર એક ગર્દિશવાલા તુમહારે

رَبِّكَ وَهُمْ نَائِبُونَ ۚ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۚ فَتَنَادَ وَمُصْبِحِينَ ۚ

રબકી તરફસે ઓર વોહ સો રહે હે (૧૯) તો સુબહકી ખેતીને જૈસે કટી હૂઈ (૨૦) તો ઉન્હોંને એક દૂસરેકો આવાઝ દી સુબહ કરતે હૂએ (૨૧)

إِنِ اعْتَدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ۚ

કિ સવેરે હી ચલો અપની ખેતીકો અગર કાટના ચાહતે હો (૨૨) તો ચલ પડે ઓર વોહ આહિસ્તા આહિસ્તા કેહ રહે હે (૨૩)

أَنْ لَا يَدَّخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۚ وَغَدَا عَلَىٰ حَرْدٍ قَدِيرِينَ ۚ

કિ ન ઘુસને પાએ ખેતીમેં આજ તુમ પર કોઈ મિસ્કીન (૨૪) ઓર સવેરે હી પહોંચે અપની નિથ્યતે બુખલ પર કુદરત વાલે બન કર (૨૫)

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ۚ بَلْ لَحْنٌ مِّمَّنْ هَؤُلَاءِ ۚ قَالَ أَوْسَطُهُمْ

તો જબ ઉન્હોંને દેખી ખેતી, બોલે કિ બિલાશુબહ હમ યકીનન ભટકે હૂએ હે (૨૬) બલકિ હમ તો મહરૂમ હી હે (૨૭) બોલા ઉન્હીકા એક ગનીમત આદમી,

أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿۲۸﴾ قَالُوا اسُبِّحَنَ رَبَّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۲۹﴾

کی کیا نہیں کہہ دیا تھا میں نے تو تمہیں، کی تشریح کیوں نہیں کیا کرتے (۲۷) سب بولے پاکی ہے ہمارے رب کی، بے شک ہم بے اختیار والے (۲۷)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَّبِعُونَ ﴿۳۰﴾ قَالُوا لَوْلَا إِنَّا كُنَّا

تو سامنا کیا آگے دوسرے کی ملامت کر رہے ہیں (۳۰) بولے کی کیا ہے افسوس ہم پر، بے شک ہم

طُغْيَيْنَ ﴿۳۱﴾ عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿۳۲﴾

بے سرکش (۳۱) کرب ہے کی ہمارا رب بددلیوں میں سے بہتر کرے، بے شک ہم اپنے پروردگار کی طرف رجوع رہنے والے ہیں (۳۲)

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ إِنَّ

اُسی ہی عذاب ہے اور آخرت کا عذاب بڑا ہے.. اگر وہ لوگ جانتے (۳۳) بے شک

لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿۳۴﴾ أَفَجَعَلُ السُّلَيْمِينَ كَالْجُرِجِيِّنَ ﴿۳۵﴾

مخلصین کے لیے ان کے لیے جنتیں ہے (۳۴) تو کیا ہم کر دیں مسلمانوں کو جرجیوں کی طرح (۳۵)

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۶﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿۳۷﴾ إِنَّ لَكُمْ

کیا تمہیں.. کیسی جانچ رہی کرتے ہو (۳۶) کیا تم لوگوں کی ہر چیز کی کتاب ہے جس سے پڑھتے ہو (۳۷) کی تمہارا ہر چیز

فِيهِ لِمَا تُخَيَّرُونَ ﴿۳۸﴾ أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْهَا بِالْعُتَىٰ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ

اس میں ہے جس کو تم پسند کرو (۳۸) یا تم لوگوں کے لیے ہم پر کچھ کتب میں ہیں کیا تم تک کی، کی بے لیاہی

لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ ﴿۳۹﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿۴۰﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ ۖ

تمہارا ہے جو تم کے لیے (۴۰) پھر ان لوگوں سے کی کون اس کا ذمہ دار بناتا ہے (۴۰) یا ان کے ما'بود ہیں،

فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ ۖ

تو آئے اپنے اپنے ما'بودوں کو، اگر سچے ہیں (۴۱) جس دن کی کھڑے ساک کیا جائے گا، اور

يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۴۲﴾ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ

بولا آئے جائیں گے سجدہ کی طرف، تو نہ کر سکیں گے (۴۲) جھکی ہوئی آنکھیں، اور ڈرتی ہے انہیں

ذُلٌّ ۖ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿۴۳﴾ قَدْ رُنِيَ وَمَنْ

خوار، اور بے شک وہ بولا آئے جاتے تھے سجدہ کی طرف جب تک تندرست ہیں (۴۳) تو رہنے دو مجھے، اور جو

يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۴﴾

جھٹلاتا ہے اس بات کو۔ جلد ہی ہم بات دہریج لے جائیں گے انہیں جہاں سے جانتے نہ سکیں (۴۴)

وَأَمْلَى لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ

और ढील दूंगा उन्हें. बेशक मेरी पोशीदा तदबीर मजबूत है (४५) क्या तुम उनसे उजरत खाते हो, तो वोह तावानसे

مُثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

गिरां भार हैं (४६) या उनके पास गैब है, तो वोह जनमपत्रा बनाते हैं (४७) तो मुन्तज़िर हो अपने रबके हुक्मके लिये,

وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝ لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ

और न होता भिछलीके वाकिआवालेकी तरह.. जबकि पुकारा और वोह गमनाक है (४८) अगर न तदारुक करती उन

نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَنُبْدِيَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝ فَاجْتَبِبْ رَبُّهُ فَبَعَثَهُ

रबकी तरफसे ने'मत, तो वोह यकीनन हेंक दिये जाते यदियल मैदानमें जभूंडाल (४९) तो युन लिया उन्हें उनके रबने, तो

مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

कर दिया उन्हें लियाकतवालोंसे (५०) और वाकेअमें काफिर लोग ज़र गिराने लगते हैं तुमको अपनी अपनी नज़रे बंदसे,

لَمَّا سِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

जब जब उन्होंने सुना नसीहतको, और कहते हैं कि बेशक यह मजनुं है.. (५१).. और वोह बस नसीहत है सारे जलानके लिये (५२)

سُورَةُ الْحَاقَّةِ ۶۹ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

सूरअे हाक्का मकिय्या

नामसे अल्लाहके बडा महरबान बप्शनेवाला

आयात पर रुकुअ र

الْحَاقَّةُ ۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ

वोह छेनेलीवाली (१) और केसी कुशुहेवोह छेनेलीवाली (२) और क्या तुम समजेकि केसी कुशुहेवोह छेनेलीवाली (३) जुटलाया धमूह और आदनेउस

بِالْقَارِعَةِ ۝ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۝ وَأَمَّا عَادُ فَأُهْلِكُوا

दिल डिवा देनेवाली घडीको (४) तो धमूह तो बरबाद कर दिये गये उदसे बढी चिंघाडसे (५) और रहे आद, तो वोह तबाह कर दिये गये

بِرِيٍّ صَرَصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَنبِيئَةً أَيَّامٍ

निछायत तेज आंधीसे (६) मुसल्लत कर दिया उसे उन पर सात रात और आठ दिन.

حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَجْمَارٌ مِّنْ خَالٍ ۝

मुतवातिर. तो देओ कोमको उसमें गिराये पछाडे, गोया कि वोह भजूरके गिरे दरफ्तके तने हैं (७)

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝ وَجَاءَ قَرَعُونَ وَمِنْ قَبْلُ وَالْوَقْتُ

तो क्या देभते हो उनका कोई बचा हुआ ? (८) और ले आया फिरऔन, और उसके पडलेवाले, और उल्टाई

بِالْحَاطِطَةِ ۙ فَعَصَا رَسُولُ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَّابِيَةً ۝۱۰ إِنَّا

પહ્લાઈ બસ્તિયોં વાલે જુમ (૯) ચુનાચે ગુનાહ કિયા અપને રબકે રસૂલકા, તો પકડા ઉન્હે બઢી ચઢી પકડ (૧૦) બેશક

لَسَا طَعَا الْمَاءَ حَمَلَكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۙ لَنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكُرَةً

હમને જબ બઢ ચઢ ગયા પાની, સવાર કરાયા થા તુમ સબકો ચલતી કશ્તીમેં (૧૧) તાકિ કર દેં હમ ઉસે તુમ્હારે લિયે યાદગાર,

وَوَعِيَهَا أَذُنٌ ۙ وَاعِيَةٌ ۙ فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ ۙ وَاحِدَةٌ ۙ وَ

ઔર યાદ રખેં ઉસે યાદ રખનેવાલે કાન (૧૨) તો જહાં ફૂંકા ગયા સૂરમેં એક દમ (૧૩) ઔર

حُلِمَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً ۙ وَاحِدَةً ۙ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ

ઉઠા લી ગઈ ઝમીન, ઔર પહાડ ફિર રેઝારેઝા કર દિયે ગએ, દોનોં એક હી પટકમેં (૧૪) તો ઉસ દિન વાકેઅ હો ગઈ, વાકેઅ

الْوَاقِعَةُ ۙ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَفِي يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۙ وَالْمَلِكُ عَلَى

હોને હી વાલી ઘડી (૧૫) ઔર ફટ ગએ આસ્માન, તો વોહ ઉસ દિન બેઝોર હે (૧૬) ઔર ફરિશ્તે ઉસકે

أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَلَاثِينَ ۙ يَوْمَئِذٍ

કનારોં પર હેં. ઔર ઉઠાએગે તુમ્હારે રબકે અર્શકો, અપને ઊપર ઉસ દિન આઠ ફરિશ્તે (૧૭) ઉસ દિન તુમ

تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۙ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابًا بِيَمِينٍ

લોગ પેશ કિયે જાઓગે, ન છુપ સકેગી તુમમેંસે કોઈ છુપનેવાલી હસ્તી (૧૮) તો જો દિયા ગયા ઉસકા નામએ આમાલ દાહિને હાથમેં,

فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ مَا أُرِيكُمْ وَلَا أَنَا ۙ فَيَكْفُرُ بِمَا كُفِرَ بِهِ ۙ وَكَانَ

તો વોહ કહેગા, કિ “હો પઢો મેરા નામએ આ’માલ (૧૯) બેશક મેં સમજતા થા કિ બેશક મેં પાઊંગા અપના હિસાબ” (૨૦)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۙ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۙ كُلُوا

તો વોહ અપને પસન્દીદા આરામમેં હે (૨૧) ફિરદોસે આલીમેં (૨૨) જિસકે ખોશે કરીબ હી હેં (૨૩) કિ ખાઓ

وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۙ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ

ઔર પિયો ખુશ ખુશ, સિલા ઉસકા જો પહલે ભેજ ચુકે તુમ, ગુઝરે ઝમાનામેં (૨૪) ઔર રહા વોહ, જો દિયા ગયા

كِتَابُهُ بِشِمَالِهِ ۙ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ ۙ وَلَمْ أَدْرِمَا

નામએ આ’માલ બાએ હાથમેં.. તો કહેગા, કિ “એ કાશ ન દિયા જાતા મેં અપના નામએ આ’માલ (૨૫) ઔર ન જાનતા કિ કયા

حَسَابِيَةَ ۙ يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۙ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةَ ۙ

હિસાબ મેરા હે (૨૬) એ કાશ, વોહ મોત હોતી હમેશાકે લિયે (૨૭) ન કામ આયા મેરે મેરા માલ (૨૮)

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۙ خُذْ وَهْ فَغُلَّوْهُ ۙ ثُمَّ الْحَجِيمَ صَلَّوْهُ ۙ

જાતી રહી મુઝસે મેરી કુવ્વત” (૨૯) પકડો ઉસે, ફિર તૌક પહના દો ઉસકો (૩૦) ફિર જહન્નમમેં ઝૌક દો ઉસકો (૩૧)

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۙ إِنَّهُ كَانَ

ફિર ઝન્જર, જિસકી પૈમાઈશ સત્તર ગઝ હૈ, તો ઉસમેં પિરો દો ઉસકો (૩૨) યહ નહીં માનતા થા

لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۙ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۙ

અઝમતવાલે અલ્લાહકો (૩૩) ઓર નહીં ઉભારતા થા મિસ્કીનકે ખાના દેને પર (૩૪)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۙ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۙ

તો નહીં હૈ ઉસકા આજ યહાં કોઈ દોસ્ત (૩૫) ઓર ન કોઈ ગિઝા, મગર ઝખ્મોંકી નિચોડી પીપ (૩૬)

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۙ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصَرُونَ ۙ وَمَا لَا

ન ખાઓંગે ઉસે મગર વોહ ખતાકાર (૩૭) તો નહીં કયા મૈં તો કસમ ખાતા હૂં ઈન ચીઝોંકી, જિસે તુમ લોગ દેખતે હો (૩૮) ઓર જિસે નહીં

تُبْصَرُونَ ۙ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۙ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۙ

દેખતે (૩૯) કિ બેશક યહ બાતચીત હૈ રસૂલે કરીમસે (૪૦) ઓર નહીં હૈ વોહ કિસી શાઈરકી બાત.

قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۙ وَلَا يَقُولُ كَا هِینَ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ۙ

કિસ કદર કમ માના કરતે હો (૪૧) ઓર ન કિસી કાહિનકી બાત. કિસ કદર કમ ધ્યાન કરતે હો (૪૨)

تَنْزِيلٍ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۙ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۙ

ઈસકા ઉતારના હૈ રબુલ આલમીનકી તરફસે (૪૩) ઓર અગર બના લેતે હમ પર કોઈ બાત (૪૪)

لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۙ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۙ فَمَا مِنْكُمْ

તો હમ પકડ ચુકે હોતે ઉનકો કવી હાથસે (૪૫) ફિર યકીનન કાટ ચુકે હોતે ઉનકી રગે દિલકો (૪૬) ફિર ન હોતા તુમમેં

مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حُمْزِينَ ۙ وَإِنَّهُ لَتَذْكُرَةٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۙ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ

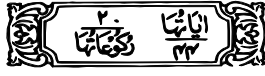
કોઈ રોક સકનેવાલા (૪૭) ઓર બેશક યહ યકીનન નસીહત હૈ ડરવાલોંકે લિયે (૪૮) ઓર બેશક હમ યકીનન

أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ۙ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۙ وَإِنَّهُ لَحَقُّ

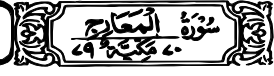
જાનતે હૈં, કિ બેશક તુમમેં ઝુટલાનેવાલે હૈં (૪૯) ઓર બેશક યકીનન વોહ હસરત હૈ કાફિરોં પર (૫૦) ઓર બેશક વોહ હક

الْيَقِينِ ۙ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۙ

યકીની હૈ (૫૧) તો પાકી બોલતે રહો અપને અઝમતવાલે રબકે નામકી (૫૨)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سूरہ مآرِجِ مَکِیَّہ

نام سے اٹھایا گیا ہے اور اس میں ۲۸ آیتیں ہیں

آیات ۲۸ و ۲۹

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِّنَ

مَآئِمَّا اَعَدَّ مَآئِمَّا اَعَدَّ اَعَدَّ اَعَدَّ (۱) کافروں کو، نہی ہے اس کا کوئی دافع نہ ہوگا (۲) بولندہ

اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

والہ اٹھایا گیا ہے (۳) کہ اُڑنے والے اور روح اُس کی طرف اُس دن میں،

مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ

جس کی مقدار پچاس ہزار سال ہے (۴) تو تم صبر سے کام لو (۵) انہیں دیکھتے ہیں

بَعِيدًا ۝ وَتَرَاهُ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

اُس کو دُور آنکھوں سے (۶) اور اُس کو قریب (۷) جس دن آسمان جیسے پیچلی پھاٹی (۸) اور پہاڑ

كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ يُبْصَرُونَ وَهُمْ يَوْدُ الْمَجْرُمُ لَوْ

جیسے پھل (۹) اور نہ پوچھے گا کوئی دوست کسی دوست کو (۱۰) ڈاکو کو دیکھ کر کہ اگر وہ

يَقْتَدِي مَنَ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَيْنِيَّ ۝ وَصَاحِبَتِي ۝ وَأَخِيهِ ۝ وَ

کرے گا مجھ سے، کہ اگر دیکھتا ہے اُس دن میں اُن کے ساتھ (۱۱) اور میری اور (۱۲) اور

فَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۝ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝

اپنی قوم کو، جو اُن کی مدد کرتی ہے (۱۳) اور اُس دن اُس کو بچا دے گا (۱۴)

كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَىٰ ۝ نَزَاعًا لِّلشَّوٰى ۝ تَدْعُو مَنَ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۝ وَ

نہی! اُن کو اُڑائی (۱۵) نزاعاً (۱۶) اُن کو اُدھر سے اُدھر (۱۷) اور

جَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝ إِذْ أَمْسَسُ الشَّرَّ جُرُوعًا ۝

جمع کیا اور (۱۸) انسان پیدا کیا گیا ہے (۱۹) جب اُس کو شرا سے جمع کیا گیا (۲۰)

وَإِذْ أَمْسَسُ الْخَيْرَ مَنُوعًا ۝ إِلَّا الْمُسْلِمِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

اور جب اُس کو خیر سے منع کیا گیا (۲۱) مگر مسلمانوں کو (۲۲) جو اپنی نماز پر

دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝

دائمی (۲۳) اور جن کے مالوں میں حق معلوم ہے (۲۴) اور نہ مانگنے والوں کو (۲۵)

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَذَابٍ

और जो तस्दीक करें रोजे जमाकी (२६) और जो अपने रबके अजाबसे

رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ

डरनेवाले हैं (२७) बेशक उनके रबका अजाब निःसर होनेकी चीज नहीं (२८) और जो अपनी शर्मगाहों

لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۚ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ

की डिफाजत करनेवाले हैं (२९) मगर अपनी भीबियों पर, या जो उनके हस्ते भित्तिव्यतमें बाँडियां हैं,

غَيْرُ مُّكْرَمِينَ ۚ فَسَنُيَسِّرُهُنَّ لِلْيُسْرَىٰ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعُدَدُونَ ۚ وَ

कि बेशक वोह मुजरिम नहीं हैं (३०) तो जिसने याहा उसके सिवा, तो वोही उदसे बढ जानेवाले हैं (३१) और

الَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَقْدِهِمْ رِعُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ

जो अपनी अमानतों और अहदके डिफाजत रખनेवाले हैं (३२) और जो अपनी गवाहियों पर ठीक रहने

قَائِمُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۚ أُولَٰئِكَ فِي

वाले हैं (३३) और जो अपनी नमाजकी डिफाजत करनेवाले हैं (३४) वोह हैं

جَنَّتْ مُّكْرَمُونَ ۚ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِكَ مُّهَاطِعِينَ ۚ عَنِ

जन्नतोंमें, बाधजत (३५) तो क्या हुवा काकिरोको, कि तुम्हारी तरफ धूरनेवाले हैं (३६) दाहिने

الْبَحْرِ عَنِ الشِّمَالِ عَزِيزِينَ ۚ أَيُّظْمَعُ كُلُّ إِمْرٍ مِّنْهُمْ أَنْ يَدْخُلَ

और बाअसे, गिरोह दर गिरोह (३७) क्या ललयाता उनका दर शम्स, कि दाभिल किया

جَنَّةٍ نَّعِيمٍ ۚ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّثَالًا يَّعْلَمُونَ ۚ فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ

जाअेराउतकेभागमें (३८) उरजित नहीं बेशक उमनेपैदा करमाया उन्हें उससे जिसे वोह जानतेही हैं (३९) तो नहीं क्या मैं कसमयाद करता हूँ तमाम

وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ۚ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ

पूरभों और सारे पखिभोंके रबकी, कि बेशक उम यकीनन कुदरतवाले हैं (४०) एस पर कि बदल दें उनसे बेहततर, और नहीं हैं उम

بِمَسْبُوقِينَ ۚ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي

आजित (४१) तो छोडो उन्हें कि बेहुदगीमें पडे रहें और भेला करें यहां तक कि मिलें अपने उस दिनको,

يُوعَدُونَ ۚ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ

जिसाक वा'दा दिये गये हैं (४२) जिस दिन निकलेंगे कब्रोंसे जपटते दूअे, गोया वोह अपने अपने किसी निशान

يُؤْفُضُونَ ۚ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذَلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ

તક દૌડ લગા રહે હૈં (૪૩) ઝુકી ઝુકી ઉનકી આંખેં, છાઈ ઉન પર ઝિલ્લત. યહ હે વોહ દિન જિસકા

الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۚ

વા'દા દિયે જાતે થે (૪૪)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ નૂહ મક્કિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૨૮ રુકૂઅ ૨

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

બેશક ભેજા હમને નૂહકો ઉનકી કોમકી તરફ, કિ ડર સુના દો અપની કોમકો, કબલ ઈસકે કિ આએ ઉનકે પાસ

عَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۚ إِنَّ أَعْبُدُ وَاللَّهِ

દુખવાલા અઝાબ (૧) ઉન્હોંને કહા કિ એ મેરી કોમ! બિલાશુબહ મેં તુમ્હારે લિયે ખુલા ખુલા ડર સુના દેને વાલા હૂં (૨) કિ પૂજો અલ્લાહકો

وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۚ يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

ઔર ડરો ઉસે, ઔર કહા માનો મેરા (૩) બખ્શ દેગા તુમ્હારે ગુનાહોંકો, ઔર મોહલત દેગા તુમ્હેં એક મુકરર

مُسَيَّ ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ قَالَ رَبِّ

મુદત તક. બિલાશુબહ અલ્લાહકા મુકરરકર્દા વક્ત, જબ આ ગયા તો નહીં હટાયા જાતા.. અગર તુમ જાનતે હોતે (૪) દુઆ કી, કિ “પરવરદિગારા

إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۚ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۚ وَ

બિલાશુબહ મેં ને તો બુલાયા અપની કોમકો રાત દિન (૫) તો નહીં બઢા ઉનમેં મેરે બુલાનેસે, મગર ભાગતે રહના (૬) ઔર

إِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا

બેશક જબ જબ મેંને બુલાયા ઉન્હેં, કિ તૂ બખ્શ દે ઉન્હેં, તો દેતે રહે અપની ઉંગલિયાં અપને કાનોંમેં, ઔર ઓઢ લિયે

ثِيَابَهُمْ وَاصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۚ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَرًا ۚ

અપને કપડે, ઔર ઝિદ કરતે રહે, ઔર બડે બનતે રહે બેહદ (૭) ફિર બેશક મેંને બુલાયા ઉન્હેં બુલન્દ આવાઝસે (૮)

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۚ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ

ફિર બેશક મેંને એલાનિયા બુલાયા ઉન્હેં, ઔર ખુફિયા બાતેં ભી કી ઉનસે ખુબ (૯) યુનાન્થે મેંને કહા કિ મગ્ફિરત માંગો અપને રબકી.

إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۚ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۚ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَقْوَالٍ

બેશક વોહ મગ્ફિરતવાલા હે (૧૦) બરસાએગા ઊપરસે તુમ પર મૂસલાધાર બારિશ (૧૧) ઔર બઢાએગા તુમ્હેં માલ

وَبَيْنَيْنَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَرًا ۝ فَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ

और बेटोंमें, और बना देगा तुम्हारे लिये बाग, और कर देगा तुम्हारे लिये नहरें (१२) क्या हुआ तुम्हें कि उम्मीदवारी नहीं करते अल्लाहसे वकार

وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ

की (१३) छायांकि बेशक उसने पैदा करमाया तुम्हें दृंग दृंगके (१४) क्या तुम लोगोंने न देभा, कि कैसे पैदा करमाया अल्लाहने सात आस्मानों

طَبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝ وَاللَّهُ أُنَبِّئُكُمْ

को नीचे ठीपर (१५) और बनाया यांदको उनमें रौशन, और बनाया सूरजको यराग (१६) और अल्लाहने उगाया

مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ أَخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ

तुम्हारे लिये जमीनसे सज्जा (१७) फिर दोबारा ले जायेगा तुम लोगोंको उसमें, और निकावेगा तुम्हें दोबारा (१८) और अल्लाह

جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ سَاطِعًا ۝ لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ

ने कर दिया तुम्हारे लिये जमीनको बिस्तर (१९) ताकि यलो हिरों उसके कुशादा रास्तोंमें (२०) अर्ज किया नूहने

رَبِّ ائْتِهِمْ عَصَوَتِي وَاتَّبِعُوا مَنِ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ۝

कि “परवरदिगारा बिलाशुअल ईन लोगोंने गुनाह किया मेरा, और यले उसके पीछे कि नहीं बढ़ाया जिसके माल व औलादने, मगर भ्रसारको (२१)

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا

और थालभाजी करते रहे वोह अजी सप्त (२२) और केहते रहे कि मत छोडना अपने मा’बूहोंको, और मत छोडना वद, और न

سَوَاعَاةً وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۚ وَلَا تَزِدِ

सुवाअ.. न यगूथ व यउक, व नसर नामोंके बुतोंको (२३) और बेशक उन्होंने भेराह किया बहतोंको”.. और नहीं बढ़ाते

الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝ مَّا خَطِيئَتُهُمْ أُعْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَكَمْ

अंधेरवाले मगर भेराहीको (२४) अपनी कैसी भताओंके सबभ, वोह लोग डिओ दिये गये, फिर दाबिल किये गये आगमें.. तो

يَمِيدُ وَالْهَمُّ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى

न पाया अपना अल्लाहके बिलाइ मददगारोंको (२५) और हुआकी नूहने, कि “परवरदिगारा न छोड

الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ

जमीन पर काहिरोंसे कोठ भसनेवाला (२६) बेशक तूने अगर छोड रभा उन्हें, तो भेराह रभेंगे तेरे सब

وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ

बन्होंको, और न जनेंगे मगर बहकार नाशुके” (२७) परवरदिगारा बभ्श दे मुझे और मेरे मां-बापको और उसे, जो दाबिल हुआ

۷۲

بَيَّتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝

મેરે ઘરમાં માનતા હુવા, ઓર મુસલમાન મદાં ઓર ઓરતોંકો. ઓર મત બઢા ઈન અંધેરવાલોંમે મગર બરબાદી” (૨૮)

سُورَةُ الْجِنِّ ۝ ۲۸ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ જિન્ન મકિકયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૨૮ રુકૂઅ ૨

قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا

કેહ દો કિ વહી ભેજી ગઈ હે મેરી તરફ, કિ બિલાશુબહ યહ વાકેઆ હુવા, કિ ખુબ સુના ચન્દ જિન્નોને, તો બોલે કિ બેશક હમને સુના નાદિર

عَجَبًا ۖ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝

કુરઆન (૧) જોરાહ દેતા હે હિદાયતકી તરફ, લિહાજા માન લિયા હમને ઉસકો, ઓર હરગિઝ ન શરીક બનાએગે અપને રબકા કિસીકો (૨)

وَأَنَّهُ تَعَلَّىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۖ وَأَنَّهُ كَانَ

ઓર બેશક વાકેઆ હે કિ બુલન્દ વ બાલા હે હમારે રબકી શાન, ઉસને નહીં રખા કોઈ બીબી ઓર ન ઓલાદ (૩) ઓર બેશક બકા

يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۖ وَإِنَّا كَافُتْنَا أَن لَّنْ تَقُولَ

કરતે થે હમમેંકે બેવકૂફ, અલ્લાહ પર જૂટ (૪) ઓર બેશક હમ સમજે થે કિ ન બોલેંગે

الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ

ઈન્સાન ઓર જિન્ન, અલ્લાહ પર જૂટ બોલી (૫) ઓર બેશક કુછ મદ આદમી થે,

يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۖ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا

કિ પનાહ લેતે થે કુછ જિન્ન મદાંકી, તો બઢા દી ઉનકી ડીંગ (૬) ઓર ઉન્હોંને સમજ રખા થા જેસા

ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۖ وَإِنَّا لَنَسْتَأْذِنُ السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا

કિ તુમ લોગોંને સમજ રખા હે, કિ હરગિઝ ન ભેજેગા અલ્લાહ કિસી નબીકો (૭) ઓર બિલાશુબહ હમને છુવા આસ્માનકો, તો પાયા હમને ઉસે કિ

مَلَائِكَتٍ حُرُوسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۖ وَإِنَّا لَنَاقِعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ

ભર દિયા ગયા હે સખ્ત પહરોં ઓર શો'લોંસે (૮) ઓર બેશક હમ બેઠા કરતે થે વહાં જાબજા

لِلسَّعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَعِزَّ إِلَّا نَ يَحْدِلْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ۖ وَإِنَّا لَنَنْذَرُ

સુનનેકો. તો અબ જો સુનના ચાહે, પાએગા અપને લિયે શો'લાકો ઘાતમેં (૯) ઓર બેશક હમ નહીં કયાસ કર સકતે

أَشْرَٰرٍ يُرِيدُونَ فِي الْأَرْضِ أَمْرًا ۖ وَارَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۖ وَإِنَّا لَمَّا

કિ આયા બુરાઈકા ઈરાદા કિયા ગયા હે ઝમીનવાલોંસે, યા ઈરાદા ફરમાયા હે ઉનકે ઉનકે રબને ભલાઈકા (૧૦) ઓર બેશક

الْصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنُطًا طَرِيقٌ قَدَدًا ۖ وَأَنَا ظَنُّنَا أَنَّ

હમમેં બા'ઝ નેક હેં, ઓર બા'ઝ ઉનકે ખિલાફ હેં, હમ અલગ અલગ રાહ રહે (૧૧) ઓર બેશક હમને સમજ લિયા કિ હમ

لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ۖ وَأَنَا لَنَّا سَمِعْنَا

હરગિઝ નહીં બેકાબૂ કર સકતે અલ્લાહકો, ઝમીનમેં કહીં, ઓર ન બેકાબૂ કર સકતે હેં ઉસે ભાગ કર (૧૨) ઓર બેશક જબ સુન લિયા હમને

الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۖ

હિદાયતકો, તો માન ગએ ઉસકો. કિ જો માનેગા અપને રબકો, તો ન ડરેગા કિસી કમીકો, ન બેશીકો (૧૩)

وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا

ઓર બેશક હમમેં કુછ મુસલ્માન હેં ઓર કુછ ઝાલિમ હેં, તો જિસને ઇસ્લામ કબૂલ કિયા, તો ઉન્હોંને મક્સૂદ

رَشْدًا ۖ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۖ وَأَنْ تَوَسَّقُفَا

બનાયા હિદાયતકો (૧૪) ઓર રહે ઝાલિમ, તો વોહ હૂએ જહન્નમકે ઈંધન (૧૫) ઓર યહ ભી વહી કી ગઈ હે, કિ અગર

عَلَى الطَّرِيقَةِ لَا تُقَيِّمُهُمْ مَّاءٌ غَدَا ۖ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ

લોગ સીધે ચલતે રાહ પર, તો યકીનન હમ સૈરાબ કરતે ઉન્હેં પાનીસે બાફરાત (૧૬) તાકિ આઝમાએં ઉન્હેં ઇસ બારેમેં. ઓર જો

يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۖ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ

મુંહ ફેરે અપને રબકે ઝિક્રસે, તો ઘસીટેગા ઉસે બઢને ચઢનેવાલે અઝાબમેં (૧૭) ઓર બેશક મસ્જિદેં

لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۖ وَأَنَّهُ لَبَّآ قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ

અલ્લાહકે લિયે હેં, તો મત દુહાઈ દો અલ્લાહકે સાથ કિસી ઓર મા'બૂદકી (૧૮) ઓર બેશક જબ ખડા હુવા અલ્લાહકા બન્દા, કિ મા'બૂદકી

كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۖ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ

દુહાઈ દે, તો હો જાને લગે ઉસ પર ભીડ (૧૯) કેહ દો કિ મેં દુહાઈ દેતા હૂં બસ અપને રબ હીકી, ઓર નહીં શરીક

أَحَدًا ۖ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۖ قُلْ إِنِّي لَنْ

બનાતા ઉસકા કિસીકો (૨૦) કેહ દો, કિ “મેં ખુદ મુખતાર નહીં હું તુમહારે કિસી બુરેકા, ઓર ન ભલેકા” (૨૧) કેહ દો, કિ “બેશક નહીં બચા સકતા

يُخَيِّرُنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۖ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ إِلَّا

મુઝે અલ્લાહસે કોઈ દૂસરા.. ઓર હરગિઝ ન પા સકતા ઉસકે ખિલાફ કોઈ પનાહ ગાહ (૨૨) સિવા

بَلَاغٍ مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۖ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ

અલ્લાહકી પેગમ્બરી ઓર રિસાલતોંકે.” ઓર જો ગુનાહ કરે અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલકા, તો બિલાશુબહ ઉસકે

تَارَجَهُمْ خُلْدَيْنَ فِيهَا أَبَدًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَأَوْا مَا يُوعَدُونَ

લિયે જહન્નમકી આગ હૈ, હમેશા હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં (૨૩) યહાં તક કિ જબ દેખ પાએ જિસકા વા'દા દિયે જાતે હૈ,

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ تَائِبًا وَأَقْلُ عَدَدًا ۖ قُلْ إِنْ أَدْرِي

અબ જહ્ન જાન લેંગે, કિ કોન કમઝોર રખતા હૈ મદદગાર, ઓર કમ ભી શુમારમેં (૨૪) કેહ દો, “મેં અટકલસે નહીં

أَقْرَبُ مِمَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۖ عِلْمُ الْغَيْبِ

કેહ સકતા, કિ કરીબ હૈ જો વા'દા દિયે જાતે હો, યા કર દેગા ઉસકો મેરા રબ દરાઝ” (૨૫) ઓર વોહ ગૈબકા જાનનેવાલા હૈ,

فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

તો નહીં મુકમ્મલ આગાહી દેતા ગૈબ પર કિસીકો (૨૬) મગર જિસે યુન લિયા રસૂલસે, કિ બિલાશુબહ વોહ

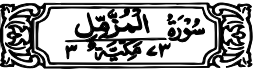
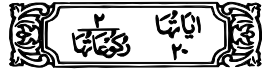
يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۖ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ

લગા દેતા હૈ રસૂલકે આગે પીછે પહરા (૨૭) તાકિ બતા દે કિ ઉન્હોંને

۲
۳

أَبْلَغُوا رَسُلَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۖ

પહોંચા દિયા અપને રબકે પેગામકો, ઓર ઘેર લિયા જો કુછ ઉનકે પાસ હૈ, ઓર શુમાર કર લિયા હર ચીઝકો ગિનતીમેં (૨૮)

સૂરએ મુઝ્ઝમિલ મકકિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૨૦ રુકૂઅ ૨

يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۖ قَوْمَ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا ۖ رَّصَفَهُ أَوْ انْقُصَ مِنْهُ

એ ચાદરકી ઝુરમુટ મારનેવાલે (૧) જાગો રાતકો ઈબાદતમેં, મગર કુછ હિસ્સા (૨) આધી રાત યા ઉસસે કમ

قَلِيلًا ۖ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۖ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ

કર દો (૩) યા બઢા દો ઉસ પર કુછ, ઓર કુરઆનકો પઢો ઠહર ઠહર કર (૪) બેશક હમ અબ ઉતારેંગે તુમ પર

قَوْلًا ثَقِيلًا ۖ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۖ إِنَّ

ગિરાં વઝૂન બાત (૫) બેશક રાતકા ઉઠના, યહ ઝયાદા હૈ નફસ પર દબાવ ડાલનેકો, ઓર બહોત ઠીક હૈ કુછ બોલનેકો (૬) બેશક

لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۖ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلِيَ تَبْتِيلًا ۖ

તુમ્હારે લિયે દિનમેં બોહતરે કામ હૈં (૭) ઓર અપને રબકે નામકા ઝિક કરો, ઓર ઉસીકે હો રહો, સબસે અલગ હો કર (૮)

رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۖ وَاصْبِرْ

મશરિક વ મગરિબકા રબ, નહીં હૈ કોઈ મા'બૂદ ઉસકે સિવા, તો બનાએ રહો ઉસીકો કારસાઝ (૯) ઓર સબ્ર કરો ઉસ પર,

عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَسِيلًا ۝۱۰ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ

જો લોગ બક દેતે હેં, ઓર અભી છોડે રહો ઉન્હેં ખુબ સૂરતીસે (૧૦) ઓર રહને દો મુઝે, ઓર ઉન ઝુટલાનેવાલે

أُولَى النَّعْتَةِ وَمَقْلَهُمْ قَلِيلًا ۝۱۱ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝۱۲

સરમાયાદારોંકો, ઓર મોહલત દે દો ઉન્હેં ઝરાસી (૧૧) બેશક હમારે પાસ ભારી ભારી બેડિયાં ઓર ભડકતી આગ હેં (૧૨) ઓર

طَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۳ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ

ગિઝા અટકનેવાલી, ઓર દુખવાલા અઝાબ (૧૩) જિસ દિન કિ કાંપ પડેગી ઝમીન ઓર પહાડ,

وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ۝۱۴ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا مِّمَّنْ

ઓર હો ગએ પહાડ રેતકે બહતે ટીલે (૧૪) બેશક હમને ભેજા તુમ લોગોંકી તરફ રસૂલકો.. ચશ્મદીદ ગવાહ

عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝۱۵ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ

તુમ પર. જિસ તરફ કિ ભેજા થા હમને ફિરઓનકી તરફ રસૂલકો (૧૫) તો ગુનાહ કિયા ફિરઓનને અપને રસૂલકા,

فَاخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۝۱۶ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ

તો પકડા હમને ઉસે વબાલવાલી પકડ (૧૬) તો કેસે બચોગે તુમ લોગ અગર કુફરમેં રહ ગએ ઉસ દિન ? જો કર દેગા

الْوِلْدَانَ شِيبًا ۝۱۷ السَّمَاءُ مَنقُطِرٌ ۝۱۸ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝۱۹

બચોંકો બૂઢા (૧૭) આસ્માન તો ફટ જાનેવાલા હેં ઉસસે, ઉસકા વા'દા કિયા ધરા હી હેં (૧૮) બેશક

هَذِهِ تَذَكُّرٌ ۝۲۰ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝۲۱ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ

યહ નસીહત હેં. તો જિસને ચાહા બના લિયા અપને રબકી તરફ રાસ્તા (૧૯) બેશક તુમહારા રબ જાનતા હેં

أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثِي نَظْفٍ مِّن

કિ તુમ શબબેદારી કરતે હો, કરીબ દો તિહાઈ રાતકે, ઓર આધીરાત તક, ઓર એક તિહાઈ રાત તક, ઓર વોહ જમાઅત

الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ

જો તુમહારે સાથી હેં. ઓર અલ્લાહ અન્દાજા ફરમાતા હેં રાત ઓર દિનકા. ઉસે મા'લૂમ હેં કિ તુમ લોગ નહીં શુમાર કર સકોગે,

فَتَأْتِ بِكِتَابٍ عَلَىٰكُمْ مُّقْرَأٌ ۚ وَمَا تيسَّرُ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ

તો કરમ ફરમાયા તુમ પર, અબ પઢ લિયા કરો જો આસાન હો કુરઆનસે. ઉસે મા'લૂમ હેં કિ અનકરીબ હોંગે

مِنْكُمْ مَّرْضًى ۚ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ

તુમમેંસે કુછ બીમાર. ઓર કુછ લોગ સફર કરેંગે ઝમીનમેં, તલાશ કરેંગે

فَضَّلَ اللَّهُ ۖ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ

અલ્લાહકા ફઝલ. ઓર કુછ લોગ જિહાદ કરેંગે અલ્લાહકી રાહમેં. અબ પઠ લિયા કરો જો આસાન હો

مِنْهُ ۚ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ

કુરઆનસે. ઓર પાબન્દી કરો નમાઝકી, ઓર દેતે રહો ઝકાતકો, ઓર દો અલ્લાહકો કર્ઝે હસના.

وَمَا تُقَدِّمُوا آلَافُكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهَ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ ۚ

ઓર જો આગે ભેજ દોગે અપને ભલેકો કોઈ ભલાઈ, તો પાઓગે ઉસે અલ્લાહકે યહાં બેહતર ઓર

أَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ

બહોત બડા, ધવાબમેં. ઓર માંગતે રહો બખ્શિશ અલ્લાહસે. બેશક અલ્લાહ ગફૂરરહીમ હે (૨૦)

سُورَةُ السُّرَّتِ ۚ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ ۱ ۝

સૂરએ મુદશ્શિર મકિય્યા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૫૬ રુકૂઅ ૨

يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ ۖ قُمْ فَاذْهَبْ ۚ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ۚ وَنَبِيَّكَ فَطَهِّرْ ۚ

એ યાદર ઓઠનેવાલે (૧) ખડે હો જાઓ ફિર ડર સુના દો (૨) ઓર અપને રબકી બડાઈ બોલો (૩) ઓર અપને કપડોંકો પાક હી રખો (૪) ઓર

الرَّجُزَ فَاهْجُرْ ۚ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۚ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۚ فَإِذَا انْقَرَضَىٰ

ખુતકો તો બિલ્કુલ છોડે રખો (૫) ઓર ઈસ લિયે એહસાન ન કરો કિ બદલા ઝ્યાદા યાહો (૬) ઓર અપને રબ હી પર જમે રહો (૭) કિ જહાં ફૂકા

النَّاقُورُ ۚ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۚ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ۚ

ગયા સૂરમેં (૮) તો વોહ દિન દુશ્વર દિન હે (૯) કાફિરોં પર આસાન નહીં હે (૧૦)

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۖ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّشْدُودًا ۖ

રહને દો મુઝે ઓર જિસે પૈદા કિયા મેંને અકેલા (૧૧) ઓર દિયા મેંને ઉસે લખ્ખા ચોડા સરમાયા (૧૨) ઓર

بَنِينَ شُهُودًا ۖ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهْمِيًّا ۖ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۖ

હાઝિર બાશ બેટે (૧૩) ઓર સામાન દિયા ઉસે ખુબ (૧૪) ફિર ભી લલચાતા હે કિ મેં ઓર ભી દૂં (૧૫) હરગિઝ નહીં.

إِنَّهُ كَانَ لِأَيَّتِنَا عَنِيًّا ۖ سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا ۖ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۖ

બેશક યહ હમારી આયતોંકા મુખાલિફ હે (૧૬) જહ હી ચઢાઉંગા ઉસે સઉદ નામકે જહાનમી પાઘડ પર (૧૭) બેશક ઉસને સોચા ઓર અન્દાઝ લગાયા (૧૮)

فَقَتَلَ كَيْفَ ۚ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ قَاتَلَ كَيْفَ ۚ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ نَظَرَ ۖ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۖ

તોગારત કિયા જાએ ક્રો અન્દાઝ લગાયા (૧૯) ફિર ગારત કિયા જાએ ક્રો અન્દાઝ લગાયા (૨૦) ફિર નિગાહ ડાલી (૨૧) ફિર તેસરી ચઢાવી ઓર મુંડુ બિગાડા (૨૨)

ثُمَّ أَذْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَىٰ ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ

ફિર પીઠ દિખાઈ ઓર બડા બના (૨૩) ફિર બોલા, કિ “યહ બસ જાદૂ હીકી નકલકી જાતી હૈ (૨૪) યહ નહીં હૈ મગર બશરકા

الْبَشَرِ ۖ سَاصِلِيٍّ سَقَرٍ ۖ وَمَا أَذْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۖ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۖ لَوَاحٍ

કલામ” (૨૫) જલ્દ ઝેંક દૂધા મેં ઉચે જહન્નમ મેં (૨૬) ઓર તુમને કયા અટકલ લગાયા કિ કયા હૈ જહન્નમ (૨૭) ન બાકી રહે ઓર ન છોડે (૨૮) રુક્સા દેને

لِلْبَشَرِ ۖ عَلَيْهَا سَعَةٌ عَشْرٌ ۖ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَ

વાલી ચેહરોંકો (૨૯) ઉસ પર મુકરર હૈં ઉન્નીસ (૩૦) ઓર નહીં મુકરર કિયા હમને જહન્નમકે દરોગે, મગર ફરિશતોંકો. ઓર

مَا جَعَلْنَا عَدَّتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۖ لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

નહીં કરાર દિયા ઉનકે શુમારકો, મગર આઝમાઈશ ઉનકે લિયે જિન્હોંને કુફ કિયા, તાકિ યકીન કર લેં જિન્હેં દી ગઈ હૈ

الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

કિતાબ, ઓર કવી હો જાએ જો ઈમાન લા ચુકે હૈં ઉનકા ઈમાન, ઓર શક ન કર સકેં વોહ જો દિયે ગયે હૈં કિતાબ,

وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ قَرْصٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا

ઓર મુસલમાન. ઓર તાકિ બકા કરેં વોહ જિનકે દિલોંમેં બીમારી હૈ, ઓર કાફિર લોગ, કિ કયા મન્શા હૈ

أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن

અલ્લાહકા ઈસ અજબ બાતસે. ઈસી તરહ બેરાહ રખતા હૈ અલ્લાહ, જિસે યાહે. ઓર રાહ દેતા હૈ જિસે

يَشَاءُ ۖ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ۖ كَلَّا وَ

યાહે. ઓર નહીં બતા સકતા તુમહારે રબકે લશ્કરોંકો સિવા ઉસકે. ઓર નહીં હૈ વોહ, મગર નસીહત બશરકે લિયે (૩૧) નહીં કયા કસમ

الْقَمَرِ ۖ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۖ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرُ ۖ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ۖ

હૈ ચાંદકી (૩૨) ઓર રાતકી જબ પીઠ ફેરે (૩૩) ઓર સુબહકી જબ રૌશની ફેલા દે (૩૪) બેશક જહન્નમ બડી ચીઝોંકી એક હૈ (૩૫)

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۖ لَسَنَ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقَدَّ مَا أَوْتِيَا خَرُ ۖ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا

ડરાવની બશરકે લિયે (૩૬) જિસને યાહા તુમમેંસે કિ આગે બઢ જાએ યા પીછે પડા રહે (૩૭) હર જાન જો કુછ કમાયા ઉસ

كَسَبَتْ رَهِيْنَةً ۖ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۖ فِي جَدَّتْ يَتَسَاءَلُونَ ۖ

મેં ગિરો હૈ (૩૮) મગર દાહિને હાથવાલે (૩૯) બાગોંમેં હેં.. દરિયાફત કરેંગે (૪૦)

عَنِ الْمَجْرِمِينَ ۖ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِيِّينَ

મુજરિમોંસે (૪૧) કિ “કયા ચીઝ લે ગઈ તુમ્હેં જહન્નમ મેં?” (૪૨) ઉન્હોંને જવાબ દિયા, કિ “હમ ન થે નમાઝિયોંસે (૪૩)

وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ۝ وَكُنَّا نَحْوُصُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝ وَكُنَّا

और नहीं भिलाया करते थे भिस्कीनको (४४) और बेहूदा बहपें करते थे, बेहूदा गोयोंके साथ साथ (४५) और

نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْبَاقِينَ ۝ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ

हम जुटलाया करते थे रोजे जलाको (४६) यहाँ तक कि आ गઈ हमें मौत” (४७) अब न फाँट्टा देगी उन्हें शफाअत करनेवालों

الشُّفْعِينَ ۝ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۝ كَانَتْهُمْ حُمْرُ قُسْتَنْفَرَةٍ ۝

की शफाअत (४८) तो उन्हें क्या है कि नसीहतसे इगदानी करनेवाले हैं (४९) गोया कि वोह लडके हूअे गधे हैं (५०)

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ اٰمِرٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّوْتَىٰ مِصْحَفًا

भागे हैं शेरसे (५१) बल्कि याहता है हर शप्स उनका, कि दिये जाते अलग अलग

مُنْشَرَةً ۝ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ۝ فَمِنْ

सहीके (५२) हरगिज नहीं. बल्कि वोह डरते ही नहीं आभिरतको (५३) नहीं क्या भिलाशुबह यह नसीहत है (५४) तो जिसने

شَاءَ ذَكَرَهُ ۝ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ ۝ هُوَ اَهْلٌ

याहा नसीहत वी उससे (५५) और नहीं नसीहत छसिल करते, मगर यह कि अल्लाह याहे. वोही डरने

التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝

के लार्क, और भक्तिरतवाला है (५६)

وَالَّذِينَ

سُورَةُ الْقِيَامَةِ ۷۵ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

सूरअे कियामत मकिथ्या

नामसे अल्लाहके बडा महरबान बप्शनेवाला

आयात ४० रुकूअ २

لَا اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝ وَلَا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ الْوَّامَةِ ۝ اَيَحْسَبُ

नहीं क्या मैं कसम याह करता हूँ कियामतके दिनकी (१) और कसम है उस जानकी, जो अपनी बेहद मलामत करती रहती है (२) क्या समझरभा

الْاِنْسَانُ اَلَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ۝ بَلٰى قَدَرِیْنِ عَلٰى اَنْ تُسَوِّىَ

है इन्सानने, कि हम न जमा कर सकेंगे उसकी हड्डियां (३) क्यूं नहीं, हम कुदरतवाले हैं उस पर कि ठीक कर दें

بَنَانَهُ ۝ بَلْ يُرِیْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجَرَا مَامَهُ ۝ یَسْئَلُ اَيَّٰنَ یَوْمٍ

उसके पोर पोर (४) बल्कि इन्सान याहता है कि बढी करता रहे उसके आगे (५) कि पूछता है कि कब है

الْقِيَامَةِ ۝ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَ

कियामतका दिन (६) तो जभ आंभ योंधिया पडी (७) और गहनमें पडा यांढ (८) और मिला दिया गया सूरज, और

الْقَوْمُ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمٍدِ آيَنَ الْمَقَرِّ ۖ كَلَّا لَا وَزَرَ ۖ إِلَىٰ

તુમ્હારે (૧૧) કહેવા ઇન્સાન ઉસ દિન, કિ કહાં ભાગ કર બચું (૧૦) હરગિઝ નહીં, કોઈ પનાહગાહ નહીં

رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۖ يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۖ

રબ હીકી તરફ ઉસ દિન ઠહરનેકી જગહ હે (૧૨) બતા દિયા જાએગા ઇન્સાન ઉસ દિન, જો કુછ આગે પીછે ક્રિયા થા (૧૩)

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۖ وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۖ لَا تُحَرِّكُ

બલકિ ઇન્સાન અપને ઊપર ખુદ હી નઝર રખનેવાલા હે (૧૪) ગો લા ડાલે અપને બહાને (૧૫) મત હરકત દો

بِمِ لِسَانِكَ لِتَعَجَّلَ بِهِ ۖ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۖ فَإِذَا قَرَأَهُ

કુરઆનકેસાથ અપની જાનકો, કિ જલ્દ યાદ કર લો (૧૬) બિલાશુબહ હમ પર હે ઉસકા જમા કરના, ઓર ઉસકા તુમ્હારે પઢને મેંરખના (૧૭) તો જબ હમ ઉસે

فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۖ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۖ وَ

પઢ ચુકું, તો ઉસ પઢેહુએકી ઇતિબાઅ કરો (૧૮) ફિર બિલાશુબહ હમ પર હે ઉસકા તુમ પર ચેશાન કર દેના (૨૦) કુછ ભી નહીં, બલકિ તુમલોગ ચાહને લગેહો

تَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۖ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۖ وَ

જલ્દ જલ્દીવાલી હુન્નાકો (૨૧) ઓર છોડેહો આમિરતકો (૨૨) કુછ ચેહરે ઉસ દિન તરો તાઝા હે (૨૨) અપને રબકી તરફ દેખનેવાલે (૨૩) ઓર

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بِآسِرَةٍ ۖ تَطْنُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقرَةٌ ۖ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ

કુછ મુહ ઉસ દિન બિગડે હૂએ (૨૪) સમઝતે હોંગે કિ ક્રિયા જાએગા ઉન્હેં કમર તોડ દેનેવાલા અઝાબ (૨૫) કયું નહીં, જબ પહોંચી

الْفَرَاقِ ۖ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۖ وَكُنْ أَنْتَ الْفَرَاقِ ۖ وَالتَّقَاتِ السَّاقِ

જાન ગલે તક (૨૬) ઓર કહા ગયા કિ કોઈ ઝાડ ફૂંકવાલા હે (૨૭) ઓર ઉસને સમઝા કિ અબ જુદાઈ હે (૨૮) ઓર લિપટ ગઈ પિંડલીસે

بِالسَّاقِ ۖ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ۖ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ۖ وَلَكِنْ

પિંડલી (૨૮) તુમ્હારે રબ હીકી તરફ ઉસ દિન હાંક જાના (૩૦) તો ન તસ્દીકકી, ઓર ન નમાઝ પઢી (૩૧) લેકિન

كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَنَطَّلِي ۖ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ۖ ثُمَّ أَوَّلَىٰ

ગુટલાયા ઓર બાઝ રહા (૩૨) ફિર ગયા અપને વાલોંકી તરફ અકડ રહા હે (૩૩) તેરા બુરા હો અબ બુરા હો (૩૪) ફિર બુરા હો, તો

لَكَ فَأَوَّلَىٰ ۖ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۖ أَلَمْ يَكُ نَظْفَةً

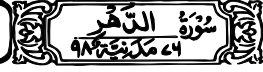
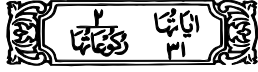
ફિર બુરા હો (૩૫) કયા ખયાલ કર રહા હે યહ ઇન્સાન કિ છોડ દિયા જાએગા બેકાર ? (૩૬) કયા ન થા કતરા મનીકા, જો

فَن مِّنِّي يُنْفَىٰ ۖ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَنَلَقَ فَسَوَّىٰ ۖ فَعَلَ مِنَ الرُّوحِ جَيْنَ

ટપકાયા જાતા હે (૩૭) ફિર હુવા લોથડા, તો પેદા ફરમાયા, અબ સુડોલ ક્રિયા (૩૮) ફિર કર દિયા ઉસસે જોડે,

الذِّكْرَ وَالْآثَنَى ۝ الْيَسَّ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى ۝

مَٹ و اُور ت (۳۷) کُیا نہی ہے اُسیا جالبیک کُدرتوالا اُس ۲، کي اُندہ کر دے مودکي ؟ (۸۰)

سُورَہ دُہر مَدَنیثا

نامسے اَللّٰہ کُے بڑا مَہر بَان بَہشنےوالا

آیا ت ۳۹ رُکُؤ ۲

هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝

بَہشک آ یا یُک اِنسان ۲ر اُسیا وکت بَی اُمانہمَ، کي ن تہا کُہ کا بیلے تَکیرا (۱) بَہشک

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ ۖ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝

ہم نے پَہا اُمرمایا اِنسان کي بیلے جُہے کترسے، کي آا اُمانہ اُسے، تو بَنا دیا ہم نے اُسے سُننےوالا دَہنےوالا (۲)

إِنَّا هَدَيْنَا السَّبِيلَ ۚ إِنَّمَا شَاكَرُوا وَإِنَّمَا كَفَرُوا ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

بَہشک ہم نے اُہدایت کي اُسے راستہ کي، کي یا شُکُگُوار اُور یا نا شُکُ (۳) بَہشک ہم نے تَہار کر رَہا ہے کاکُروکے لیتے

سَلْسِلًا وَأَعْلًا ۚ وَسَعِيرًا ۚ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَيُشْرَبُونَ ۚ مِنْ كَأْسٍ كَانَ

اُچھرے اُور تَوک، اُور بَڈکتی آاگ (۴) بَہشک اَبَرار کَا تَہکا، یہ لوگ پیرے اُس اُمانسے، اُسمے

مَرَجُهَا كَأُورًا ۚ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۚ يُؤْفُونَ

آامہ اُش کاکُر کي ہے (۵) اُک یشما ہے پیتے رَہے اُسمے اَللّٰہ کُے بَندے، بَڈاکر لے اُمانے اُپنے یہاں (۶) وِہ

بِالنَّدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۚ وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ

پُری کرے مَنت کي، اُور اُرتے رَہے اُس دین کي، اُس کي تَہا کي کُہ اُمانے کي ہے (۷) اُور اُنا اُلیا اُے

عَلَىٰ حُبٍّ مُسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۚ إِنَّمَا تُطْعَمُونَ لُجَّةَ اللَّهِ لَا تُرِيدُ

اُس کي مَہبب ۲ر، مِسکین اُور یتمی اُور کُہ کي (۸) کي ہم اُلیاتے ہں تُمہے ہس اَللّٰہ کُے کُے لیتے، ہم نہی یاہنے

مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ۚ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝

تُمسے کُہ اُموا وَا، اُور ن شُکُگُوار کي (۹) بَہشک ہم اُرتے ہں اُپنے رَہسے اُس دین کي، کي تَہب اُور نیا یات سَہت ہے (۱۰)

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ۚ وَجَزَاهُمْ بِمَا

تو بَیا لیا اُچھے اَللّٰہ نے اُس دین کي اُرا بَیسے، اُور اُتا کي اُچھے تَروتا اُگی اُور بُشی (۱۱) اُور بَوا ب دیا اُچھے اُ

صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۚ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَْائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا

اُچھوں نے سَہ لیا تہا، اُنت اُور رَہمَی لیا سَکا (۱۲) تَکیا لگا اُے اُسمے تَہتوں ۲ر۔ ن دَہے اُسمے دُپ،

شَسَاوَلَا زَمَهْرِيْرًا ۱۱ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا

اور نہ کھڑکیوں کی (۱۱) اور ان کے لیے ظہیر (۱۲) اور نیچے کر دیے گئے اور اس کے

تَذَلُّلًا ۱۲ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۱۳

تذلیل (۱۲) اور ان کے لیے انیہ (۱۳) اور فِضَّة (۱۴) اور اکواب (۱۵) کی (۱۶) اور قواریر (۱۷)

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۱۴ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَان

قواریر (۱۷) سے فِضَّة (۱۸) کی (۱۹) اور تَقْدِيرًا (۲۰) اور قِطْرًا (۲۱) اور قِطْرًا (۲۲)

مَزَاجُهَا زَاجِبِيْلًا ۱۵ عَيْنًا فِيهَا تُسْقَى سَلْسَبِيْلًا ۱۶ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ

مزاج (۲۳) اور زَاجِبِيْلًا (۲۴) اور عَيْنًا (۲۵) اور سَلْسَبِيْلًا (۲۶) اور وَيَطُوفُ (۲۷)

وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ ۱۷ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُورًا ۱۸ وَإِذَا رَأَيْت

وَلَدَانِ (۲۸) اور مُخَلَّدُونَ (۲۹) اور إِذَا (۳۰) اور رَأَيْتَهُمْ (۳۱) اور حَسِبْتَهُمْ (۳۲) اور لُؤْلُؤًا (۳۳)

ثُمَّ رَأَيْت نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ۱۹ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ

ثُمَّ (۳۴) اور رَأَيْت (۳۵) اور نَعِيمًا (۳۶) اور وَمَلَكًا (۳۷) اور كَبِيرًا (۳۸) اور عَلَيْهِمْ (۳۹)

وَحُلُوْا أَسَاوِرَ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رُبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۲۰ إِنَّ هَذَا

وَحُلُوْا (۴۰) اور أَسَاوِرَ (۴۱) اور مِّنْ (۴۲) اور فِضَّةٍ (۴۳) اور وَسَقَمَهُمْ (۴۴) اور رُبُّهُمْ (۴۵)

كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ۲۱ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ

كَانَ (۴۶) اور لَكُمْ (۴۷) اور جَزَاءً (۴۸) اور وَكَانَ (۴۹) اور سَعْيُكُمْ (۵۰) اور مَّشْكُورًا (۵۱)

تَنْزِيلًا ۲۲ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۲۳ وَإِذْ كَر

تَنْزِيلًا (۵۲) اور فَاصْبِرْ (۵۳) اور لِحُكْمِ (۵۴) اور رَبِّكَ (۵۵) اور وَلَا (۵۶) اور تُطِعْ (۵۷)

اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيْلًا ۲۴ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا

اسْمَ (۵۸) اور رَبِّكَ (۵۹) اور بُكْرَةً (۶۰) اور وَأَصِيْلًا (۶۱) اور وَمِنَ (۶۲) اور اللَّيْلِ (۶۳)

طَوِيْلًا ۲۵ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُوْنَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا

طَوِيْلًا (۶۴) اور إِنَّ (۶۵) اور هَؤُلَاءِ (۶۶) اور يُحِبُّوْنَ (۶۷) اور الْعَاجِلَةَ (۶۸)

ثَقِيْلًا ۲۶ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمَنَاتَهُمْ

ثَقِيْلًا (۶۹) اور نَحْنُ (۷۰) اور خَلَقْنَاهُمْ (۷۱) اور وَشَدَدْنَا (۷۲) اور أَسْرَهُمْ (۷۳)

وَلَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَلَا تَسْمَعُ
الْحَدِيثَ إِلَّا إِذْ تُبْعَثُ
وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
أَلْفًا مِّنْ سَاعَةٍ لَّيُفْضِلْنَ
بَيْنَهُمْ وَأَلْفًا مِّنْ سَاعَةٍ
لَّيُفْضِلْنَ بَيْنَهُمْ وَأَلْفًا
مِّنْ سَاعَةٍ لَّيُفْضِلْنَ
بَيْنَهُمْ وَأَلْفًا مِّنْ سَاعَةٍ

۱۷
۱۸
۱۹

تَبْدِيلًا ۶۸) اِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ اِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۖ وَمَا

કો ખુબ (૨૮) બેશક યહ નસીહત હે. તો જિસને યાહા ઇન્તિયાર કિયા અપને રબકી તરફ રાહકો (૨૯) ઓર તુમ

تَشَاءُونَ ۖ اِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۖ يُّدْخِلُ

લોગ કયા યાહોગે, મગર યહ કિ અલ્લાહ યાહે. બેશક અલ્લાહ ઇલ્મવાલા હિકમતવાલા હે (૩૦) દાખિલ કરે

مَنْ يَّشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ وَالظَّالِمِينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۖ

જિસે યાહે અપની રહમતમેં. ઓર ઝાલિમોંકે લિયે તૈયાર કર રખા હે હુબવાલા અઝાબ (૩૧)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

સૂરએ અલ મુરસલાત મકકિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૫૦ રુકૂઅ ૨

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۖ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ۖ وَالشَّارِبِ شَرًّا ۖ فَالْقُرْآنِ

કસમ હે ઉનકી જો છોડી જાતી હેં ખુબ (૧) ફિર ઝોકે દેનેવાલી સખ્ત (૨) ઓર કસમ હે ખુબ ઉઠાનેવાલી હસ્તિયોંકી (૩) ફિર હક નાહકકો ખુબ

فَرَقًا ۖ فَالْمَلَقِيبِ ذِكْرًا ۖ عُدْرًا أَوْ نَذْرًا ۖ اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۖ فَاِذَا

જુદા કરનેવાલી શખ્સિયતોંકી (૪) ફિર ઝિકકા ઇલ્લા કરનેવાલી હસ્તિયોંકી (૫) હીલા ખત્મકરનેયા ડરાનેકો (૬) કિ જોવા'દા દિયે જાતે હેયકીન હોકર રહને

النَّجْمِ طِبَسَتْ ۖ وَاِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۖ وَاِذَا الْجِبَالُ نُسْفَتْ ۖ وَاِذَا

વાલા હે (૮) તો જબ તારે મેટા દિયે ગએ (૯) ઓર જબ આસ્માનમેં રખના ડાલ દિયા ગયા (૧૦) ઓર જબ પહાડ ફૂક ઉડાએ ગએ (૧૦) ઓર

اِذَا الرُّسُلُ اُقْتُتْ ۖ لَا اِیَّ یَوْمَ اُجِلَّتْ لَیْلُومُ الْفَصْلِ ۖ وَمَا اَدْرَاكَ

જબ રસૂલોંકા વક્ત આ ગયા (૧૧) કિસ દિનકે લિયે ઠહરાએ ગએ થે (૧૨) ફેસલેકે દિનકે લિયે (૧૩) ઓર કયા અટકલ હો તુમ્હેં

مَا یَوْمُ الْفَصْلِ ۖ وَاِیَّ یَوْمَ یَمِیْدُ لِلْمُكَدِّبِیْنَ ۖ اَلَمْ هُمْ اِلَکِ الْاَوَّلِیْنَ ۖ

કિ કયા હે ફેસલેકા દિન? (૧૪) હલાકી હે ઉસ દિન જુટલાનેવાલોંકી (૧૫) કયા નહીં બરબાદ કર દિયા હમને અગલોંકો (૧૬)

ثُمَّ تَتَّبِعُهُمُ الْاٰخِرِیْنَ ۖ کَذٰلِکَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِیْنَ ۖ وَاِیَّ یَوْمَ یَمِیْدُ

ફિર પીછે લગા દેંગે હમ ઉનકે ઉન પિછલોંકો (૧૭) ઇસી તરહ કરતે હેં હમ મુજરિમોંકે સાથ (૧૮) હલાકી હે ઉસ દિન

لِلْمُكَدِّبِیْنَ ۖ اَلَمْ نَخْلُقْکُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّرْمِیْنٍ ۖ فَجَعَلْنٰکُمْ فِیْ قَرَارٍ مُّکِیْنٍ ۖ

જુટલાનેવાલોંકી (૧૯) કયા નહીં પૈદા ફરમાયા હમને તુમ્હેં એક બેકદ્ર કતરેસે? (૨૦) ફિર કર દિયા હમને ઉસે એક મહફૂઝ જગહમેં (૨૧)

اِلٰی قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۖ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُوْنَ ۖ وَاِیَّ یَوْمَ یَمِیْدُ لِلْمُكَدِّبِیْنَ

વક્તે મા'લૂમ તક (૨૨) તો અન્દાઝા મુકરર કિયા હમને. તો કિતને અચ્છે હમ કાદિર હેં (૨૩) હલાકી હે ઉસ દિન જુટલાનેવાલોંકી (૨૪)

હવાકી હૈ ઉસ દિન જુટવાનેવાલોંકી (૪૯) તો કિસ બાતકો ઈસકે બા'દ માનેંગે ? (૫૦)